

KREJČÍ, Leona, *František Křížek a jeho profesní působení v Dačicích 1948-1975*. Diplomová práce PF JU v Českých Budějovicích, České Budějovice 2022 (80 s. + přílohy).

Posudek vedoucí diplomové práce

V předkládaném textu Bc. Leona Krejčí navázala na svou bakalářskou práci, v níž se věnovala dětství, studiím a počátkům kariéry Františka Křížka, které přetály události roku 1948. Klasický archeolog a numismatik musel během tohoto roku opustit perspektivní místo v Brně a s povděkem přijal místo archiváře v rodných Dačicích, později se stal ředitelem muzea tamtéž. Bc. Leonu Krejčí tak v diplomové práci zajímala především otázka, jak se člověk, který toužil po vědeckém růstu, vyrovnával s pozicí, jež jej neumožňovala. Snažila se rozklíčovat, jaké možnosti mu vlastně pozice archiváře a ředitele muzea dávala, jak jeho aktivity odpovídaly soudobým způsobům archivní a muzejní práce a zda volil pro zlepšení své pozice nějaké specifické strategie.

Diplomantka svou práci rozdělila do tří základních celků, které se zaměřily na profesní a tvůrčí aktivity Františka Křížka v Dačicích. Nejskromnější prostor byl věnován jeho archivářskému působení (část kapitoly je navíc věnována i dějinám archivu a jeho fondům), které bylo pro Křížka spíše záchranou v nouzi, než skutečným prostorem pro realizaci. Z diplomové práce je patrné, že pozici se mu podařilo získat nejspíše díky předcházející práci pro archiv a dobrým známostem.

V roce 1960 se František Křížek stal ředitelem muzea – této etapě jeho života je pak věnována druhá kapitola. Od této pozice si Křížek zjevně sliboval lepší možnost pro rozvoj svého bádání na poli klasické archeologie, jeho předpoklady však nebyly zcela naplněny. Diplomantka se na základě zpráv, které sám Křížek připravoval, pokusila vytvořit typologii výstavní činnosti a zdůraznila některé zásadní výstavní počiny, které měly vliv i na další Křížkovu činnost, především na kontakty s Itálií. Zajímavá je i rekonstrukce spolupráce s různými institucemi, která měla zvýšit návštěvnost muzea. Bc. Krejčí se také pokusila určit, zda Křížek prosazoval do realizovaných výstav své vlastní zájmy, či se snažil výstavy orientovat podle zájmu návštěvníků. Pramenem tohoto výzkumu se však staly vlastní Křížkovy zprávy či jeho soukromá korespondence, takže ne všechny údaje či tvrzení se autorce podařilo relevantně ověřit.

Poslední, třetí a dle mého názoru nejzajímavější kapitola je zaměřena na Křížkovu vědeckou činnost v oblasti klasické archeologie a numismatiky. Autorka se v ní pokusila

zhodnotit Křížkův význam ve zmiňovaných vědeckých disciplínách, ale snažila se rovněž objasnit, jaké publikační či výjezdní možnosti měl v této době člověk stojící mimo oficiální vědecká centra.

Bc. Leona Krejčí se ve své práci pokusila najít odpověď na celou řadu otázek, které dosud stály stranou pozornosti historiků a odpovědi na ně je možné hledat spíše v pamětech či korespondenci než v odborných analýzách. Z tohoto hlediska je její diplomová práce přínosná. K dispozici však měla především soukromou korespondenci, díky níž sice získala subjektivní názor sledované osobnosti na danou problematiku, ta však mnohdy nemusela zcela odpovídat realitě. Diplomantka navíc občas poněkud bojovala s precizním vyjádřením svých závěrů, a někdy se tak uchýlila k poněkud zkratkovitým závěrům a zobecněním.

I přes uvedené výhrady však dle mého soudu Bc. Leona Krejčí splnila požadavky kladené na diplomovou práci, a proto její spis doporučuji k obhajobě a hodnotím jej stupněm

v e l m i d o b ř e.

PhDr. Jitka Máchalová, Ph.D.

České Budějovice, 29. května 2022